

spærres, den, der tvangstilbageholdes, den, der tvangsbehandles, at der dér altså er en maksimal retssikkerhed over for systemet.

Men der er naturligvis også en afvejning med hensyn til, hvad man kunne kalde den gode behandling, fordi det er et problem, at disse svage grupper, vi her taler om, netop typisk mangler sygdomserkendelse og sygdomsindsigt og dermed forståelse for, at behandling kan være nødvendig.

Den afvejning er meget vanskelig, men vi vil selvfølgelig lytte meget til, hvad de involverede parter selv siger. Det er selvfølgelig oplagt, at vi ikke kan undgå tvang, hvor pinagtigt det end kan være. Jeg har selv prøvet som politimyndighed at forestå tvangssindlæggelser. Det er frygtelig pinagtigt; det gør ondt langt ind i sjælen. Det kan virke meget ydmygende for de mennesker, det går ud over, og derfor skal der selvfølgelig være både retssikkerhed og menneskelighed.

Men den retssikkerhed må jo så også gælde det samfund, der må værges sig. Det er også en meget væsentlig afvejning, fordi nogle af disse mennesker – det ved vi – er farlige og også har forgrebet sig på andre mennesker.

Det er altså de meget overordnede holdninger, som vi skal forsøge at veje op mod hinanden. Vi synes, at der er mange gode intentioner i lovforslaget, men hvor vi skal lande, vil vi altså ikke sige noget om i dag. Det drejer sig om, at vi på én gang kan nå den maksimale retssikkerhed og samtidig kan forene den med hensynet til behandlingen.

Brian Mikkelsen (KF):

Vi er nu endelig kommet til en revision af loven om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien. Vi vil ikke lægge skjul på, at loven fra 1989 var et stort skridt i den rigtige retning, ja, faktisk var det en meget tiltrængt lovgivning, som indeholdt en række vigtige retsgarantier.

I Det Konservative Folkeparti har vi nogle hjørnestene, som vi godt vil gøre opmærksom på, før vi går i gang med den seriøse behandling af forslaget. En af disse er, at det enkelte menneske skal have størst mulig indflydelse på sin egen situation, og at samfundet skal vise mest mulig respekt for det enkelte menneske, og når vi i dag behandler et forslag om de psykisk syge, bør respekten være så stor som overhovedet muligt, da disse mennesker kan have svært ved at tale deres egen sag.

Da loven i sin tid blev vedtaget, var håbet, at den ville medføre færre tvangssindgreb. Desvær-

re har det vist sig, at det ikke er tilfældet. Det er en udvikling, som vi alle bør beklage, først og fremmest fordi den afspejler en række mennesker i nød og resulterer i et meget vanskeligt dilemma. Vi skal nemlig forsøge at finde balancen mellem på den ene side selvbestemmelsen, den enkelte patients samtykke til behandling, og på den anden side lægernes ønske om at gøre den gode gerning at behandle nogle, der ud fra ærlige og rimelige betragtninger vil have bedst af at blive behandlet. Det gælder med andre ord om at sørge for, at vi kan behandle de psykisk syge, uden at vi krænker de fundamentale retssikkerhedsprincipper.

Fra konservativ side er vi ikke i tvivl om, at en stigning i brugen af tvang desværre også hænger sammen med de fysiske forhold, som de sindslidende er indlagt under. Derfor er vi i Det Konservative Folkeparti enige i det i bemærkningerne anførte, at retssikkerhed gør det ikke alene, men jeg må gøre opmærksom på, at ingen bliver rask af retsgarantier. Derfor er der behov for en kraftig udvikling, når vi taler om at forbedre de fysiske forhold for de psykisk handicappede. For at sige det ligeud: Vi må forbedre begrebet god sygehusstandard, hvis det i dag dækker de fysiske rammer for de psykisk syge.

Vi har noteret os amternes udbygning og de 400 mio. kr. over de næste 3 år, som er sat af til medfinansiering. Vi vil selvfølgelig nøje følge dette område også under lovforslagets gang frem til tredjebehandlingen.

Om de ændringer, der er lagt op til, kan vi fra konservativ side sige, at vi er positive over for de anførte ændringer, men vi vil selvfølgelig forbeholde os retten til at stille ændringsforslag, ikke mindst når høringsrunden er overstået. Det fremgår også af de skriftlige bemærkninger, at justitsministeren er åben over for forbedringer af lovforslaget. Det kan vi selvfølgelig kun være tilfredse med.

Fra konservativ side ser vi et problem i, at psykisk syge under indlæggelse mister deres pension, da de som alle andre har en bolig at betale til. Der er problemer på dette område, som vi også vil få belyst under udvalgsbehandlingen.

Hvis vi tager de psykisk syges retsstilling, har det været et bærende argument, at de kunne få en tvangssindlæggelse eller tvangstilbageholdelse prøvet ved domstolene i første instans i god overensstemmelse med grundloven, men justitsministeren har nu vurderet, at der også er ulemper ved denne ordning, fordi alle andre